

Sygn. akt II CSK 138/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku E. [...] Spółki Akcyjnej w G. Oddział w K.
przy uczestnictwie E. D.-W.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt VII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania sformułowała trzy pytania, które - w jej ocenie - spełniają przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 nie publ.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07 - nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, nie publ.).

Skarżący, powołując się na tę przesłankę, powinien uwzględnić, że jest to szczególne i samoistne wymaganie formalne skargi kasacyjnej, którego nie można mylić z wymaganiem konstrukcyjnym dotyczącym przytoczenia podstaw kasacyjnych. Wymaganie wynikające z art. 398⁴ § 2 k.p.c. wiąże się bowiem wyłącznie z instytucją przedsądu uregulowaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie zaś z podstawami kasacji określonymi w art. 398³ § 1. Wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe wymagania muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie (por. postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.).

Wymóg powyższy nie został przez skarżącą spełniony, nie przytoczyła ona odpowiedniej argumentacji uzasadniającej wystąpienie wskazanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).